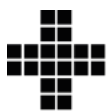

MÅNADSBLAD 2 - 2023

14 juni – 20 september

Uppsala Missionsförsamling

EKUMENIAKYRKAN

Kallelse

Lejdare

I många kyrkor är frågan om medlemskap aktuell. I Svenska kyrkan är nu dopet medlemsgrund. Det medverkar till att antalet medlemmar minskar.

Inom pingströrelsen diskuterar flera församlingar att även barndopet skulle kunna vara grund för medlemskap. Katolska kyrkan behöver hantera frågan om medlemmar som på sin ort inte finner en katolsk gemenskap, som vill fortsätta vara katoliker, men samtidigt vill gå med i en lokal frikyrka.

Uppsala Missionsförsamling lever i en tradition där den personliga tron har varit det enda kriteriet för medlemskap.

Vi har låga trösklar i vår kyrka, vi välkomnar var och en som vill delta i verksamheten att göra det helt utifrån intresse och möjlighet. Vi inbjuder till att vara volontär, att sjunga i kör och mycket annat och vi ställer ingen fråga om tro. Däremot värnar vi om att vi delar en gemensam värdegrund och att vi tillsammans erbjuder en öppen kyrka där alla är välkomna. I våra gudstjänster formulerar vi oss oftare i frågesatser än i påståenden.

Vi inbjuder också var och en som vill, att bli medlem i vår församling. I stadgarna står det: *"Medlemskap i församlingen grundas på viljan att följa Kristus."* I församlingsordningen står det: *"Församlingen inbjuder som medlem var och en som vill bekänna Jesus Kristus som Herre."* Smaka på formuleringarna, vad är skillnaden på att *följa Jesus* och att *bekänna Jesus*?

Vi har i några sammanhang provat en ny formulering på detta sätt: *"Som medlem i församlingen välkomnas var och en som vill tillhöra den gemenskap som bekänner Jesus Kristus."*

Vad tänker du om detta? Skriv till mig på Messenger, SMS eller till e-post torbjorn@uppsalamissionskyrka.se så tar vi med din tanke i fortsatta samtal.

Pastor Torbjörn

Reflektion

Vad kommer du att tänka på när du hör ordet kallelse? Inom kyrkan har det inte varit ovanligt att höra människor säga: *"Jag kände ett kall att utbilda mig till sjuksköterska, diakon eller pastor, för att kunna hjälpa medmänniskor hemma, i det egna landet eller i något annat land"*.

När jag slår upp ordet kallelse (synonymer.se) kommer följande text:

1. inbjudan, uppmaning eller order att komma
2. (det att få en) livsuppgift
3. enligt kristen troslära det första stadiet i 'nådens ordning', där människan manas till bättring och inbjuds att bli delaktig av Guds rike

Ordet kallelse kan kännas laddat och tungt. Åtminstone för den som känner en form av kallelse, men vägrar att lyssna på sitt inre. Kommer att tänka på berättelsen om Jona. Han fick uppmaningen av Gud att gå till staden Nineve och predika för folket, men ger sig iväg åt helt motsatt håll. Men han återvänder och får se att folket hörsammar honom och ondskan viker.

Jag tänker också på en pastor, som kallade sig för den motvillige pastorn. Han berättade att han som ung inte alls såg sig själv som pastor. Men till slut kunde han inte stå emot sin kallelse.

Som barn följde jag och min syster med vår mamma till traktens bönehus och olika kyrkor. Vid flera tillfällen berättade missionärer spännande berättelser om det land personen var utsänd till. I tjugooårsåldern funderade jag själv på att resa iväg någonstans, oklart till vilket land. Av insatta personer fick jag rådet att först utbilda mig, eftersom det är lättare att utträta något på allvar med en utbildning i bagaget.

När jag frågar barnen på min arbetsplats vad de vill bli som vuxna, kan först komma: *"Jag vet inte"*. Sen kommer ofta: *"Jag vill bli massör, youtuber, polis, ridlärare, rik utan att jobba..."*.

För oss som inte direkt hört någon röst tala till oss, att bli något speciellt, har vi ändå fått en slags kallelse. Idag förstår jag att vi inte behöver resa till ett avlägset land för att fullfölja vår kallelse. Jag tänker att vi alla är kallade och oavsett om vi säger oss tillhöra kristenheten eller ej, fullföljer vi en viktig uppgift.

Efesierbrevet 4:1-4

Marianne Törnström-Portefaix

Varje människa – en pärla

Jag hör henne predika och tycker om det. Några dagar senare möts vi av en händelse i Missionskyrkan och jag undrar om vi kan samtala kring Stororden Synd och Nåd. Det kommer också att handla om Helgelse.

Karin Olofsdotter är sedan 1979 pastor och har en forskarbakgrund med inriktning på Gamla testamentet. Hon har varit verksam som pastor i Valsätra kyrkan i Uppsala, som studentpastor i Lund och nu har hon ett vikariat som studentpastor i Uppsala. Hon är också aktiv inom Klimatkampen.

Vad tänker du spontant på när du hör ordet synd?

– Jag tänker på ”ajabajasaker”, på saker jag inte fick göra när jag var liten, men sen kommer tanken på vad ordet betyder, det hebreiska ordet *chata* betyder att missa målet. Om man tittar på ordet från det hållet då tycker jag det blir mycket mer spännande och konstruktivt.

– Nu pratar vi i kyrkan nästan ingenting om synd men förr gjorde man det.

Och då motade man väl också in människor i kristendomen genom att säga ”du är syndig, du måste få dina synders förlåtelse” och så vidare.

Och så fanns syndakatalogen.

– Den fanns framför allt i frikyrkan. I frikyrkan blev det väldigt viktigt att leva rätt och att visa att man var en ”riktig” kristen som var from och hängiven. Man skulle inte spela kort, inte dricka, inte ha sex före äktenskapet, inte gå på bio, inte dansa, med undantag för folkdanser, för det ansågs sexuellt upphetsande, allt med sex var tabu på den tiden. Det var en förvanskning utav det bibliska syndabegreppet.

– Jag har ett exempel på hur det kan bli lite tossigt. Jag studerade i Schweiz på en internationell skola för baptister. Vi var studenter från mer än 20 länder och alla kom med sin ryggsäck om vad som var synd. Engelsmännen till exempel kunde stå på sin sida av kanalen och röka sina cigarrer och dricka något alkoholhaltigt och förfasa sig över att holländarna på andra sidan badade på söndagen. Syndakatalogen är fortfarande mer lokalt och kulturellt bestämd än den är bibliskt bestämd. Det kulturella får en religiös kapp omkring sig men det handlar om andra saker.

– Jesus petar inte i småsaker. Det som är synd för Jesus är att inte se den som lider nöd och att inte hjälpa den

nödsatta. Du ska vara helhjärtad och transparent.

Vad betyder helhjärtad?

– Att ge sig helhjärtat åt Guds sak, att inte hålla tron som en fin fasad. Kanske är ordet helgjuten bättre. Han anklagar många av sina samtida att de bara putsar på sin fasad, att de inuti är drivna av pengabegär och att de inte bryr sig om sin grundläggande hållning som människa. Jesus säger: *”Ni är som vitkalkade gravar...”* (Matteus 23:27)

– Om vi tänker på ”att missa målet” har vi människor idag missat målet totalt med att ta hand om naturen. Det är en stor synd. Vi har vikt av från Guds vilja och tanke, tappat bort den stora riktningen, tittar liksom bara rakt ner i stället för framåt. En variant av syndabekännelsen är:

*”Jag bekänner inför dig,
helige och rättfärdige Gud,
att jag har syndat med tankar,
ord och gärningar.*

*Jag har inte älskat dig över allting,
inte min nästa såsom mig själv.
Genom min synd är jag skyldig
till mer ont än jag förstår
och har del i världens
bortvändhet från dig.*

*Därför ber jag om hjälp att se
och bryta med mina synder.*

Förlåt mig för Jesu Kristi skull.”
(Svenska kyrkans handbok)

– Jag tycker syndabekännelsen är suverän, inte minst i klimatkrisperspektiv. Jag tänker att om vi pratar om Synd som ett Storord så måste det relatera till något annat än vår egen vilja och önskan. Att prata om Synd kan vi bara om vi har en verklighet som är större än oss själva att relatera till.

– Till att börja med ”*tankar, ord och gärningar*”, gärningarna är bara det som syns i många fall men våra ord kan också bli syndiga, föra oss på fel väg, och det börjar i tankarna på något sätt. *”Inte älskat dig över allting”*, Jesus säger: *”Ni kan inte tjäna både Gud och mammon”* (Matteus 6:24) Det materiella, pengarna, är de viktigare än Gud? *”Inte min nästa såsom mig själv”*, för en del människor får man vända på det ”inte älskat mig själv som min nästa”, många kvinnor hamnar här, vi är bra på att ta hand om andra men inte oss själva. Och när jag läser syndabekännelsen så har jag lagt till *”och naturen”* för hela Guds skapelse behöver komma in.

– Orden *”till mer ont än jag förstår”*, vi fattar inte alltid vad dumt vi gör och när det gäller *”och har del i världens bortvändhet från dig”*, tänker jag idag på klimatkrisen. Det är viktigt att inse att vi alltid har ett val. Och till slut, kan vi behöva hjälp att bryta med våra synder när de har blivit dåliga vanor och lockar för mycket, *”Därför ber jag om hjälp att se och bryta med mina synder.”*

– Grundbudskapet är *”Så älskade Gud världen att han gav den sin ende son...”* (Johannes 3:16). Guds grundattityd till mänskligheten är att jag älskar och ärar dig, varje människa är i Guds ögon en pärla. Men kyrkan, och samhället i viss mån har inte byggt upp människans kärlek till sig själv. Vi har fått i oss att det är synd med egenkärlek men den stora synden är att inte älska sig själv för det är att ha vikt av från Guds väg.

Pratar kyrkan för lite om Jesus?

genom maskorna i samhället. Och alla de som har blivit puttade ut i kanterna.

– Men jag tror att många tycker att Jesus kräver för mycket. Författarinnan Dorothy Sayers skriver ”*vi har klippt klorna av lejonet av Juda*” som är en benämning på Jesus i Gamla testamentet. Vi har förvandlat honom till en liten snäll knäkatt som passar gamla tanter och bleka kyrkoadjunkter. Jag tror kyrkan är rädd för att förlora människor och jag tror att vi alla är

– Jag tror kyrkan talar för lite om vad det betyder att vara lärjunge. Att vara kristen är att bli en lärjunge. Jesus kräver något av oss, att vi måste göra slut med det som har varit dumt i våra liv, det vill säga om vi har missat målet. Han vill att vi går tillbaka till den rätta vägen med honom, som vår guide i livet.

”Må din väg gå dig till mötes”, hur kan de orden förstås?

– Orden är från en gammal keltisk bön. Jag tror att det menas att den väg som öppnar sig för mig den går jag. Jag rymmer inte från den, jag ser vägen, livsvägen och så går jag den dit den för mig men jag går den inte ensam, jag går tillsammans med en högre makt. Det är lite av att ta livet som det är. Jag har som en kompass i livet, Sinnesrobönen som talar om detsamma.

– Jesus vände sig till de som var utstötta, de sjuka... Det betyder att vi måste ta hand om de sjuka, de som sitter i fängelse, alla de som har trillat

lite rädda för vad Jesus skulle fråga oss, och be oss att göra. Jesus har ett radikalt budskap och vi är kanske inte beredda att ta på oss sandalerna och följa i hans fotspår.

– Metodisterna talade om Helgelse, att man skulle växa i tron och i sitt sätt att vara. Människor som går igenom tolvstegsprogrammet till exempel jobbar jättemycket med sig själva, sina känslor och attityder. De är i en ständig process. Vi blir kristna och så stannar processen av för vi har inga lärjungaskolor. Vi måste jobba med vårt universum inom oss, vårt allra innersta så att det kan stämma inåt och utåt.

Vad tänker du om Nåden?

– Nåd tycker jag är ett underbart ord. Nåd heter *chesed* på hebreiska, som betyder något som man inte har förtjänat. Det ordet översätts sedan i latinet med ordet *gratia*, därifrån har vi fått ordet gratis. Nåd kommer till oss gratis. Irrvägar är om vi tror att vi kan förtjäna nåden eller förvänta oss den,

det går inte. Då blir vi huvudpersonerna men subjektet i nåden och det viktigaste, är Gud och Guds kärlek och det är den som svämmar över och visar oss kärlek och omsorg fastän vi kanske inte riktigt förtjänar det.

Den lutherska prästen och motståndskämpen Dietrich Bonhoeffer, talade om billig nåd. Vad menade han med det?

– Det är när vi strösslar med nåd, när vi säger, ”men Guds nåd är större än din synd”. Nåden så billig att det inte krävs någonting av mig. Det är ett missbruk av Guds nåd och nådsbegreppet.

Han pratade också om dyrköpt nåd.

– Den dyrköpta nåden är när jag vidkänner att jag gjort fel, ångrar mig och slår in på den rätta vägen. Det är nåd som är dyrköpt för den kräver en omställning i mig, en förändring.

– Jag tror att varje kristen människa borde vara stadd på en förvandlingens väg där vi bemödar oss om att växa som människa och som kristen. När vi kastar oss vid Guds fötter och Gud ger oss sin nåd, reser oss upp och puttar oss vidare, bildligt talat, är det absolut förvandlande. Det som kommer till mig, överraskande, gratis utan att jag har kämpat eller dealat med Gud är nåd.

Men det krävs en öppenhet.

– Ja, det gör det, det gör det för allt gudsmöte. Gud har inga händer och fötter här på jorden så därför måste Gud verka genom människor för att vi ska få det Gud vill ge oss. Och vi kan få vara händer och fötter åt Gud i vår tur så att andra människor kan få möta

Guds kärlek. Vi är tänkta att spegla Gud åt världen. Ju mer smuts det kommer på spegeln desto mindre ser folk av Gud, i oss eller i vår kyrka. Att rena, städa och rensa inom oss det behöver vi prata om. Och att få en skuldbörda avlyft som inte alltid handlar om synd men vi går och bär en massa skuld i våra liv tänker jag.

Skulle kyrkan prata mer om Nåden?

– Båda delarna tror jag. Mycket Nåd, men sen vill jag inte säga mycket Synd, för det låter fel beroende på vår historia. Utan jag skulle säga att vi behöver prata mer om Helgelse idag, detta att växa.

Carin Pereira

Sinnesrobönen

Gud, ge mig sinnesro
att acceptera det jag inte kan förändra,
mod att förändra det jag kan
och förstånd att inse skillnaden.
Hjälp mig att leva en dag i taget,
att glädjas åt ett ögonblick i sänder
och att acceptera motgångar som en väg
till frid.
Hjälp mig att - på samma sätt som Du -
ta denna syndiga värld precis som den är,
inte så som jag önskar att den skulle vara,
och att lita på att Du gör allt väl
om jag överlåter mig åt Din vilja.
Ge mig nåden
att få leva någorlunda lycklig i detta livet
och i fullkomlig salighet tillsammans med
Dig i det tillkommande.

Reinhold Niebuhr

Diakon och pastor emeriti

I vår församling har vi många diakoner och pastorer. Flera har uppnått pensionsåldern. Sedan en tid har vi infört en ordning som vi är ensamma om i vårt samfund. Vi har formulerat uppdraget att vara diakon eller pastor emerita/us.

Just nu har vi åtta personer som gått in i det uppdraget. Det är individuellt formulerat utifrån erfarenhet och intresse men gemensamt är att de står till förfogande för församlingsledningen och församlingen att vara just diakoner och pastorer. Några gånger per termin möts gruppen för samtal och församlingskollegiet har kontinuerligt kontakt på olika sätt i olika frågor.

Vår modell har rönt intresse från andra församlingar. Själva begreppet emeriti upplevs på en del håll som lite besvärligt, men för den i universitetsmiljö är det ett självklart begrepp, alla förstår dess innebörd.

För mig som församlingsföreståndare och för vår diakon är det värdefullt om vi i samtal med en person, som vi inte räcker till för, kan erbjuda kontakt med en annan diakon/pastor.

Ibland presenterar de sig som pastor eller diakon emeritus, men på deras namnbricka står det till exempel *Pastor Mats* eller *Diakon Lillemor*.

Att gå in i denna uppgift sker inte per automatik när pensionsåldern är uppnådd. Det är vid varje enskilt fall en överenskommelse mellan församlingen och den ordinerade. Ordinationen är livslång och oavsett var livet tar vägen finns ordinationen nedlagd som en Guds gåva och en kyrkas välsignelse i en människas hjärta. Det kan finnas flera skäl att en person avböjer från att gå in i den här rollen, men det betyder inte att vi som församling i vår omsorg glömmer bort dem. Varje år inbjuds alla ordinerade samt avskilda missionärer till en samling om vår gemensamma kallelse. Att vara församlingens tjänare.

Torbjörn – församlingsföreståndare

Vad säger våra emerita om sin roll som pastor / diakon emerita/emeritus? Vi har ställt dessa frågor till några av dem.

Hur har du huvudsakligen varit verksam, som pastor eller diakon?
Vilket ansvarsområde har du blivit tilldelad nu och vad innebär det för dig?
Vad skulle du vilja bidra med för att vår församling ska utvecklas?

Per Wärmegård

Jag började som pastor i Svenska Missionsförbundet 1979. Det blev tre år i Värmland och drygt åtta år i Norduppland innan jag flyttade till Kramfors. Efter några år som skolpastor blev det mer tjänst inom skola för min del. På grund av livsförändringar kom jag att arbeta drygt tre år som pastor före pensionen i Karlskoga.

Jag kom in som vikarierande pastor i vår församling hösten 2019. Sedan dess har jag fortsatt med att arbeta inom kommunikation, bland annat med Månadsbladet och hemsidan. Jag är även med i Sjukhuskyrkans styrelse och Diakonirådet, samt som kyrkvärd vid värdbordet ibland.

Jag önskar att vi fortsatt ska vara en öppen församling som kan möta människor utifrån människornas personliga förutsättningar och önskemål. Vi ska inte pracka på människor våra uppfattningar, utan lyssna in vad som är behov, önsknings och längtan genom att erbjuda mötesplats och gudstjänster.

Ann-Britt Samuelsson

Jag fortsätter att predika och vara med i att leda gudstjänster. Jag är med i Diakonirådet och har även samtalskontakter. Vid fredagsträffarna är vi emerita med i samlingarna. Dessa uppgifter känns meningsfulla och jag är tacksam att på olika sätt kunna bidra.

Lillemor Bränn

Jag har haft olika tjänster som diakon, med flyktingar, i församling och ekumeniskt, men den längsta tiden var jag ansvarig för verksamheten Trappan, som jag varit med om att starta 1991. Trappan är en verksamhet för barn och ungdomar som upplever beroende, psykisk ohälsa, våld eller separationer i sin familj. Det jobbade jag med till 2013.

Som diakon är jag med i Diakonirådet och andra sammanhang där jag behövs och kan göra nytta.

Jag är med i marknadskommittén, där vi jobbar socialt praktiskt för en bra framtid för både människor och miljön.

Gert Lindh

Jag har tidigare arbetat som missionär, (pastor, ungdoms- och socialt/tekniskt utvecklingsarbete) i Ecuador, i missionsadministration på Svenska Missionsförbundets expedition och som pastor i lokalförsamling i Sverige.

Mitt uppdrag nu är att stödja arbetet i Flottsundskyrkan och vara adjungerad till Stadsdelskommittén, som planerar arbetet i Flottsundskyrkan.

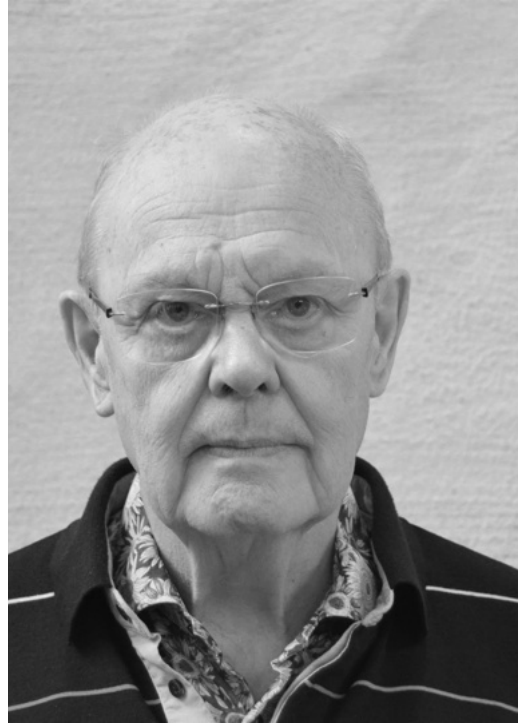
Jag fortsätter att vara nattvardstjänare, sitta vid värdbordet, representera församlingen vid vissa fredagsträffar, stödja invandrare, predika ibland, främst i Flottsundskyrkan.

Sven Wingren

Jag har varit pastor i församling, på distrikt och som sjukhuspastor. Mitt ansvarsområde är inom foto och film. Det betyder att jag fotar och filmar i kyrkan, vid samlingar och event för publicering på hemsida, Facebook och Youtube. Jag layoutar affischer och foldrar och filmar utställningar och andakter samt gör intervjufilmer.

Jag önskar att vi blir tydligare och än mer i framkant i vår kommunikation i alla våra kanaler så att vi når igenom bruset i medierna. Att vår kommunikation speglar församlingens liv på ett varmt, inkluderande och tydligt sätt.

Mats Lejmyr

Som pastor predikar jag ibland samt håller i andakter vid Västergården.

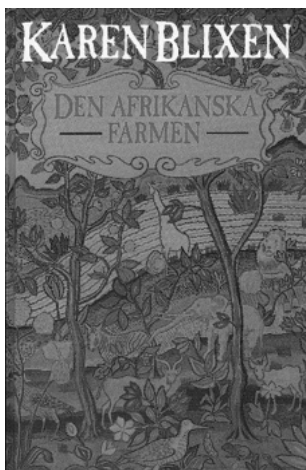
Jag har även enskilda samtal med församlingsmedlemmar och andra som jag får kontakt via församlingens pastor och via universitetsskyrkan.

Min roll i diakonirådet är att administrera utdelningen av blommor till jul till medlemmar och att delta i öppethus. Jag är även ansvarig för församlingens arkiv där jag håller på att synliggöra intressanta personhistorier och den diakonala verksamheten.

Sommar- och höstläsning

Skönlitteratur och livsfrågor fortsätter i höst, nu på sin 40:e säsong! Vi träffas varannan måndag och startar den 18 september. Man behöver inte ha läst böckerna i förväg, men det underlättar samtalet.

18 september Karen Blixen:
Den afrikanska farmen

Författaren berättar om sina 17 år i Kenya från tiden för första världskriget och framåt. Blixen drev en kaffeplantage i närheten av Nairobi.

Kenya var då en engelsk koloni. Européerna bestämde allt. De infödda hade inte ens rätt att äga en jordlott. En mästerligt skriven bok om landskapet, djurlivet och framför allt om många olika människoöden. Boken är filmatiserad och hette då "Mitt Afrika".

Inledare: Negar Heydari och Eva-Britta Ståhl

2 oktober Claire Keegan: Det tredje ljuset / Små ting som dessa

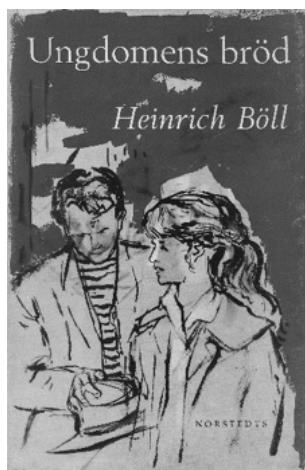
Keegan är en av Irlands främsta författare. Boken består av två kortromaner.

I den första skickas en liten flicka till fosterföräldrar och får för första gången i sitt liv uppleva trygghet och kärlek.

I den andra romanen beger sig kolutköraren Bill till nunneklostret utanför staden för att leverera kol. Här pågår mörka och fruktansvärda händelser. Katolicismen och kolröken ligger tungt över trakten. Innan dagen är slut har Bill konfronterat mörkret och tystnaden.

Inledare: Agneta Kristenson och Anna-Karin Widman

16 oktober Heinrich Bölls tidiga romaner

Heinrich Böll hör till efterkrigstidens mest framstående tyska författare. Han tilldelades nobelpriset i litteratur 1972.

Ola Larsmo gör en genomgång av Bölls

tidigare böcker, de s.k. ”ruinromanerna”, t.ex. ”**Inte ett enda ord**” och ”**Ungdomens bröd**”, som utspelar sig under tidigt 50-tal i Tyskland.

30 oktober Therese Bohman: Andromeda

Andromeda handlar om vänskapen mellan en äldre kulturkonservativ chef på ett bokförlag och en nyanställd praktikant. Han ser henne som en själsfrände och

tänkbar arvtagare till chefsjobbet. Hon får ansvaret för den prestigefyllda serien Andromeda, och läsaren får uppleva en utdragen maktkamp i svensk förlagsvärld. Chefen och praktikanten har en djup gemenskap i arbetet med bokserien. De betyder mycket för varandra men träffas bara på jobbet och på Operans bakficka. Det här är ingen Metoo-roman. Den kärlek det handlar om är ett djupt själsmöte mellan två människor som upplever en påtaglig hemlöshet i världen.

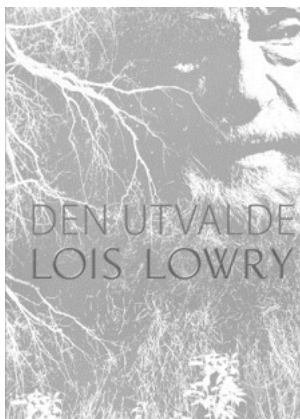
Inledare: Agneta Ekström och Eva-Britta Ståhl

13 november Negar Naseh: En handfull vind

Negar Naseh är uppsala-författare med rötter i Iran. ”En handfull vind” är en roman om kamp och flykt, om sårbarhet och samhörighet. Det är en exilroman, fylld

av kärlek till det persiska språket och det iranska kulturlandskapet. Det är en släktkrönika som utspelar sig i skuggan av den iranska revolutionen, om flykten till Sverige och om att leva sitt liv på två platser. Det är en livsklok bok, som berättar om död och politiskt våld men också om äktenskaplig vardag och om en mamma, som lär sig simma i smyg.

Inledare: Agneta Kristenson och Anna-Karin Widman

**27 november
Chaim Potok:
Den utvalde**
Den amerikanske författaren Potok utbildade sig till rabbin men var i hela sitt liv främst verksam som

författare. "Den utvalde", hans mest kända roman, utspelar sig i de judiska kvarteren i Brooklyn och handlar om vänskapen mellan två pojkar. När boken börjar är de båda femton år. Reuven tillhör en modern, ortodox judisk riktning, klär sig inte judiskt och ägnar inte all sin tid åt det religiösa. Hans vän Danny tillhör chassidismen, den extremt ultra-ortodoxa judiska inriktningen. Fadern är rabbin, och sonen förväntas överta hans roll. Men det vill inte Danny. Han vill klippa av

sig tinningslockarna, lämna det ortodoxa och bli en helt vanlig psykolog. Detta är ju omöjligt. Otänkbart! Hur går det? Detta är en legendarisk roman, som slog igenom med miljonupplagor när den kom ut 1967. Den har lästs över hela världen sedan dess, men inte förrän i år finns den i svensk översättning. Läs boken! Kom till bokcirkeln!

Inledare: Agneta Ekström och Negar Heydari

Gemenskapsdag

Enebygården

2 september 10-17

Det blir program för alla åldrar på lek och allvar.

Vi äter god mat tillsammans och delar gemenskapen.

Det finns bilskjuts till och från Missionskyrkan med avfärd kl 9.15 och hemkomst 17.30.

Den som vill och har möjlighet kan stanna kvar på kvällen och grilla egen medhavd grillmat.

Kvällen avslutas sedan för de som är kvar med en nattvards-andakt i solnedgången.

Inbjudare är Församlingsrådet

*Uppsala missionskyrkas
friluftsgård i Västeråker*

Sommar onsdagar

För dig som är hemma i stan i sommar. Välkommen till Sommaronsdagar där vi delar lite avslappnad gemenskap. Vi är ute, (eller vid dåligt väder inne), fikar och kanske delar något viktigt ord, spelar och sjunger tillsammans.

Onsdagar 15.00 -16.30

Datum	Plats	Värdar	Buss
28 juni	Missionskyrkan	Birgitta Andersson m.fl. 076 83 84 019	
5 juli	Vallbygatan 20	Ulla-Britt Andersson 072 39 332 00	Buss 6 eller 7
12 juli	Dan Anderssons gatan 19	Ingegärd o Bernt Malm 073 03 234 85	Buss 2 mot G:a Uppsala. Hållplats: Wärnlundsgatan
19 juli	Säves väg 14	Ingela Rask 070 7577967	Buss 6 ändhållplats
26 juli	Malma bergsväg 26	Torbritt o Mattias Iwarsson 076 113 31 32	Buss 7, hållplats: Malma bergsväg
2 aug	Sköldungagatan 5	Lena o Pod Dalnert 0706 25 52 12	Buss 8, hållplats: Sköldungagatan
9 aug	Tunakolonin Vallmovägen 116	Birgitta o Sven-Eric Andersson 0706 93 84 01	Buss 8 till Tunabergskyrkan

Vill du ha bilskjuts, kontakta Elisabeth Lejmyr, 0725 934 55, eller Monica Tillberg 073 633 87 89.

På gång i Missionskyrkan

Mer detaljer om samlingarna finns på www.upsalamissionskyrka.se
Samlingar i Missionskyrkan – om inte annat anges.

JUNI

18 söndag

11.00 Gudstjänst i Flottsundskyrkan. Ann-Britt Samuelsson. Sven-Olof Andersson. Gunborg Andersson.

18.00 Musik i Sommarkväll Flottsundskyrkan Daga Fagius med familj och vänner.

25 söndag

11.00 Gudstjänst i Flottsundskyrkan. Torbjörn Bådagård. Eva Bådagård. Bertil Åhman.

28 onsdag

15.00 Sommaronsdag i Missionskyrkan, Vård: Birgitta Andersson. Tel 076-838 40 19

JULI

2 söndag

11.00 Sommarandakt med kyrkfika. Torbjörn Bådagård.

5 onsdag

15.00 Sommaronsdag Vallbygatan 20. Vård: Ulla-Britt Andersson. Tel 072-393 32 00. Buss 6 el. 7

9 söndag

11.00 Sommarandakt med kyrkfika. Ulla-Britt Mattsson.

12 onsdag

15.00 Sommaronsdag Dan Anderssonsgatan 19. Vårdar: Ingegärd och Bernt Malm Tel 073-032 34 85 Buss 2 mot G:a Uppsala. Hållplats: Wärlundsgatan.

16 söndag

11.00 Sommarandakt med kyrkfika. Sören Johansson.

19 onsdag

15.00 Sommaronsdag Säves väg 14. Vård: Ingela Rask 070-757 79 67. Buss 6 ändhållplats Säves väg.

23 söndag

11.00 Sommarandakt med kyrkfika. Mats Lejmyr. Elisabeth Lejmyr.

25 onsdag

15.00 Sommaronsdag Malma bergsväg 26 Vårdar: Torbritt o Mattias Iwarsson 076-113 31 32.

Buss 7, hållplats: Malma bergsväg.

30 söndag

11.00 Sommarandakt med kyrkfika. Lillemor Bränn.

AUGUSTI

2 onsdag

15.00 Sommaronsdag Sköldungagatan 5 Vårdar: Lena och Pod Dalnert 070-625 52 12. Buss 8, hållplats: Sköldungagatan

6 söndag

11.00 Gudstjänst med nattvard i Flottsundskyrkan. Torbjörn Bådagård. Astrid Cederberg.

9 onsdag

15.00 Sommaronsdag Tunakolonin Vallmovägen 116 Vårdar: Birgitta o Sven-Eric Andersson 070-693 84 01. Buss 8 till Tunabergskyrkan

13 söndag

11.00 Gudstjänst i Flottsundskyrkan. Ann-Britt Samuelsson. Margareta Ljunglund.
18.00 Musik i Sommarkväll Flottsundskyrkan *Come fly with me*. Two Generations – Per och Esbjörn Hallman, Johan och Bertil Teodorsson samt Josefin Klintefelt

20 söndag

11.00 Gudstjänst. Torbjörn Bådagård.
12.00 Vernissage: Margarita Långberg.
18.00 Musik i Sommarkväll Flottsundskyrkan *Konsert med psalmsång*. Jazzensemblen Radbandet Kajsa Walleng, sångsolist

27 söndag

11.00 Gudstjänst. Sven Wingren.
18.00 Musik i Sommarkväll Flottsundskyrkan *Sensommarjazz*. Daylight med Olle Naeslund. Erik Lundberg, kapellmästare.

SEPTEMBER

2 lördag

10.00 Gemenskapsdag på Enebygården.

3 söndag

11.00 Samlingssöndag. Gudstjänst med nattvard. Torbjörn Bådagård. Eva Bådagård. Barnkören. Kyrkokören. Markus Jonsson

6 onsdag

12.00 Lunchmusik.

8 fredag14.00 Fredagsträffen. *Bakom heta hjärtat mitt* – sökaren Dan Andersson. Johanna Broman Åkesson.**9 lördag**

Kulturnatten – se nedan

10 söndag

11.00 Gudstjänst. Cia Wadstein.

13 onsdag

12.00 Lunchmusik.

14 torsdag

14.00 De äldres fest. Kaffé och tårta. Musikunderhållning. Torbjörn och Eva Bådagård.

15 fredag14.00 Fredagsträffen. *Naturdagbok* – Håkan Quarnström, landskapsarkitekt och naturfilmare.**17 söndag**10.00 Gudstjänst i Flottsunds kyrkan. Arne Carlsson.
11.00 Gudstjänst. Eva Kolterjahn. Torbjörn Bådagård. Soul Teens. Ulrika Dab.

Kulturnatten Uppsala i Missionskyrkan

12.00 – 16.15 Musikeftermiddag

Melodier från förr med Solskensorkestern

Gamla Upsala Symphonic Band

Musik för två flyglar och stråkar
Uppsala Kulturskola**17.00 – 22.00 Författarstafett**

Anna Ahlund	Carina Burman
Peter Englund	Emma Frans
Jonas Gren	Sebastian Johans
Ola Larsmo	Amer Sarsour
John Sjögren	Mia Skott
Ann Ståhlberg	Johan Svedjedal
Christina Wahldén	

Med reservation för ändringar.
Se annonsering för exakta tider.**12.00 Vernissage**Målargruppen **Blå hästar****17.00 – 22.00 Körstafett****Barnallsång**, Gunnar Axelson Fisk**Gospelsjung**

Josefin Klintefelt och Johan Teodorsson

Barbro Björklunds kammarkör

dir Barbro Björklund

Canzonetta, dir Kettil Skarby**Missionskyrkans Vokalensemble**

dir Markus Jonsson

UDK Discordia

dir Hallie Reed Slettengren

Uppslaget, dir Peter Melin**Rediviva**, dir Roland Östblom,**Harmony Heights**, dir Mari Petterson

Fredagsträffen

Den årliga vårutflykten gick i år till Enköping. Vi var 34 förväntansfulla deltagare som med buss åkte från Missionskyrkan i Uppsala till Västerledskyrkan i Enköping första fredagen i maj.

Vi delades upp i två grupper, en som först besökte Westerlundska gården och en som åkte med ”gröna tåget” för att se några av Enköpings många parker. Efter en timme möttes grupperna i Västerledskyrkan igen för att inmundiga kaffe/te och smörgås, för att sedan byta besöksmål.

Rundturen i ”gröna tåget” tog en timme med en skicklig guide, som berättade om all växtlighet i de underbart vackra och välskötta parkerna och välkomnade oss tillbaka även senare i sommar, eftersom parkerna hela tiden byter utseende. Hur det var i Westerlundska gården kan man läsa om på sista sidan i denna skrift.

Resan var mycket välplanerad med Rachel Hällgren samt Helena och Gert Lindh som guider i bussen. Efter en mycket givande dag skildes vi glada

och nöjda och överraskades med en liten godis-fruktpåse från våra guider.

Fredagsträffarna kommer att fortsätta som vanligt i höst och programmet är redan klart med många intressanta föreläsningar. Den första träffen är 8 september med rubriken *Bakom heta hjärtat mitt* – om sökaren Dan Andersson. Se kalendariet och på hemsidan.

S:t Olofsgatan 40, 753 32 Uppsala
Missionskyrkan 018-10 00 35
Församlingens bankgiro 802-2253
Swish (kollekt) 123 079 28 95
Equenia Uppsala pg 11 93 03-6
info@uppsalamissionskyrka.se
www.uppsalamissionskyrka.se

Församlingens pastorer och diakoner har tystnadsplikt och står till förfogande för samtal.

Pastor och församlingsföreståndare
TORBJÖRN BÅDAGÅRD
Tel. 070-725 00 25
torbjorn.badagard@uppsalamissionskyrka.se

Diakon
EVA BÅDAGÅRD
Tel. 073-650 33 04
diakon@uppsalamissionskyrka.se

Pastor/föreståndare
Waldenströmska Studenthemmet
R. ERIK SVALFORS
Tel. 072-736 06 71
r.erik.svalfors@uppsalamissionskyrka.se

Församlingspedagog med inriktning ungdom och kultur
GUNNAR AXELSON FISK
Tel. 070-876 62 33
gunnar.axelson.fisk@uppsalamissionskyrka.se

Församlingsmusiker
MARKUS JONSSON
Tel. 073-559 24 16
markus.jonsson@uppsalamissionskyrka.se

Verksamhetsledare kafé och konferens
MALIN LAGERLÖF
Tel. 070-284 02 04
malin.lagerlof@uppsalamissionskyrka.se
konferens@uppsalamissionskyrka.se

Konferenstekniker och vaktmästare
DONALD WIESELGREN
Tel. 070-810 65 83
vaktmastare@uppsalamissionskyrka.se

MARTIN ÅLUND
Tel. 076-113 07 17
martin.alund@uppsalamissionskyrka.se

Konferens- och bokningsassistent
HANNA BRÄNN
bokning@uppsalamissionskyrka.se

Köksledare
MIKIKO SAITO
koket@uppsalamissionskyrka.se

Konferens- och Kaféassistenter
KANYA HJORT
kanya.hjort@uppsalamissionskyrka.se

ANDORIA TRYSIUS
andoria.trysius@uppsalamissionskyrka.se

Styrelsens ledningsgrupp
EWERT BENGTTSSON
ewert.bengtsson@gmail.com
SÖREN JOHANSSON
karl1949soren@outlook.com
PER JOHAN RÅSMARK
per.johan@rasmark.com

equenia

Equenias ordförande
ERIK MILLER
erik.miller01@hotmail.com

Sjukhuspastor
KAROLINA BERNEHEIM
Tel 018-430 36 68
karolina.berneheim@externa.regionuppsala.se

Studentpastor
KARIN OLOFSDOTTER
Tel 076-622 50 09
karin.olofsdotter@uu.se

NybyVision
HANNA INGHAMMAR
Tel. 018-56 07 30, 56 07 31
Sturegatan 9, ingång Odensgatan 8,
hanna.inghammar@nybyvision.se

Diakonicentrum/UKR
ANNIKA ORESKOVIC
Tel. 018-15 07 70
annika.oreskovic@svenskakyrkan.se

Bildmaterial: Per Wärmegård s. 1; Eva Kunda Neidek s. 4; okänd fotograf s. 6; Sven Wingren s. 9,10,11; Rachel Hällgren s. 18.

Månadsbladet nr 3/2023 utkommer den 15 september 2023. Manusstopp den 15 augusti.

Prenumerationsavgift: 100 kr för år 2023, inbetalas till bankgiro 802-2253 eller Swish 123 079 28 95. Skriv "Månadsbladet" som meddelande.

Redaktionen: Torbjörn Bådagård (ansvarig utgivare), Per Wärmegård, (chefredaktör), Vivi-Anne Jakobsson, Ored Oredsson, Carin Pereira, Leonie Tidlund, Marianne Törnström-Portefaix.

E-post: redaktionen@uppsalamissionskyrka.se

Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera och välja bland insänt material samt att lägga ut detta material på hemsidan www.uppsalamissionskyrka.se.

Har församlingen din e-post?
Då får du informationsbrev med aktuell och snabb information från församlingen.
Skicka din e-postadress till:
info@uppsalamissionskyrka.se

Under semestertid när du församlingens sommarjour via **telefon 018-10 00 35**.

Begränsad eftersändning

vid definitiv eftersändning återsänds

försändelsen med nya adressen på

baksidan (ej adressidan)

Möte

Jag mötte en för mig ganska okänd person nu i vår i Enköping. Det skedde vid ett besök på Westerlundska gården. Guiden där gav en mycket intressant och levande bild av den verksamhet som doktor Ernst Westerlund bedrev i huset, mellan 1876 och till sin död 1924. Han kallades ”Enköpingsdoktor”, men även ibland ”Mirakeldoktor”. Han var en mycket uppskattad och omtyckt läkare med nya metoder för sina patienter. Han tog varje patient på stort allvar och lyckades också bota så kallade obotbara sjukdomar.

Han såg sambandet mellan kropp och själ. Alla vårdsökande vägdes regelbundet och han menade att många blev friska genom att arbeta. Han har därför blivit kallad ”arbetsterapins fader”.

Han träffade upp till 60 patienter per dag, nummerlappar delades ut vid porten. Han krävde lydnad för de rutiner och rekommendationer han gav. Hans patienter kom från hela Sverige, men också från Norge och Ryssland. Han pratade med patienterna i vi-form och hade många originella visdomsord. Han dog vid 84 års ålder, hade patienter till tre dagar före sin dödsdag. Till begravningen kom 6000 personer till Enköping. Bland annat med tåg från Stockholm. Enköping hade vid den tiden cirka 3000 innevånare. Begravningen förrättades av Sveriges ärkebiskop Nathan Söderblom, som var god vän med Dr Westerlund.

Rachel Hällgren

Uppsala Missionsförsamling

EQUENIAKYRKAN